Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὴν προμήθειαν ἐλαίου στέατος κτλ. ἣν ἐπὶ δημοπρασίας ἀνέλαβον διὰ τὸν Β. Ναύσταθμον καὶ τὰ πολεμ. πλοῖα ἀνέθεσα πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γ. Μπέρτον καὶ οὗτος θὰ χορηγήσῃ ἅπαντα τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1882,

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ Ἀναδ. Χορηγητὴς
Γεώργιος Ἐξωμερέτης.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀνέλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἐξωμερίτου τὴν προμήθειαν ἐλαίου, στέατος κτλ. διὰ τὰς Μηχανὰς τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν πολεμ. πλοίων διατηρῶν πρὸς τοῦτο ἀποθήκην ἀπέναντι τῆς οἰκίας Βούχερερ παρὰ τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐξ ἧς παραδοθήσονται καθ' ὅλον τὸ ἐπιὸν ἔτος 1882.

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ ἀναλαβὼν
Ἰωάννης Γ. Μπέρτος.

ΘΕΩΡΕΙΑ πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης Σειρᾶς ἐνοικιάζονται καθ' ἑκάστην παράστασιν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ κ. Ζούνη. Ἡ δὲ ἐργολαβία τοῦ θεάτρου ἔχει πρὸς ἐνοικίασιν ταῦτα δι' ὅλην τὴν θεατρικὴν ἐποχήν.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τὰ ἑξῆς Βιβλία

Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ.

Περὶ ἐλεγειακῆς ποιήσεως ὑπὸ Μαυροφρύδου.
Σχόλια εἰς τὸ περὶ Γαλατικοῦ πολέμου σύγγραμμα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.
Ἐγχειρίδιον τῆς Θρησκείας καὶ Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων.
Ἀναγνώσματα ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐκ Πολυβίου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.
Στοιχειώδης φυσική διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.
Συντακτικὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένον πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἔκδοσις δευτέρα.
Συντακτικὸν μικρὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ παρθεναγωγείων κατὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν.
Συντακτικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου.
Συντακτικὸν τῆς νέας Ἑλλην. γλώσσης.
Λυσίου λόγοι κατ' ἐκλογὴν μετὰ σχολίων.
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τοὺς ἀττικ. συγγραφεῖς ἔκδοσις δευτέρα.
Μέθοδος Ὀλλενδόρφου ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.
Ὁ Δεσμοφύλαξ τῆς Χαλκίδος διήγημα ἠθικώτατον
Γραμματικὴ τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τοὺς γλωσσολόγους Γ. Κούρτιον καὶ Κὸχ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.
Γραμματικὴ μεγάλη τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.
Γραμματικὴ μικρὰ τῆς νέας ἑλλην. γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἐποπτικήν, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων.
Γυμναστικὴ τοῦ πνεύματος ἡ πραγματογνωσία μετὰ εἰκόνων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. (Β5)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει πέντε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΟΙΝΟΣ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ

1 δρ. ἡ μπότζα — ἡ ὀκᾶ λεπ. 50
ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΩΝ
ἀπέναντι τῆς βρύσεως Λέκα. [Γ28]

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΜΒΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ. Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἀριθ. 132.—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—**Ἀριθ. 132.**
πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Καπνοπωλείῳ καὶ Ταμβακοπωλείῳ εὑρίσκονται πάντα τὰ εἴδη τῶν καπνῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος πασῶν τῶν ποιοτήτων.

ΣΙΓΑΡΕΤΑ
παντὸς εἴδους ἀπὸ καπνὸν
Γενιτζὲ, Καβάλας, Σαμψοῦντος καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΙ
Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΑΙ
ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ. ΠΙΠΑΙ, ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ, ΠΟΥΡΑ, ΣΙΓΑΡΑ
καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρὸς κάπνισμα.
αἱ τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν καὶ διατήρησιν τούτων ἀναγκαῖα ἀγγεῖα
τούτων τιμαὶ μέτριαι. [Γ29]

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)
—«RELIANGE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν 400,000
ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛῌ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως. Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται :

Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
» Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ
» Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σία.
» Συρῳ » » » Βικ. Παδοβᾷ.
» Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μαχαῇ.

Ι. Ε. Μάσσων
Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.
Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.** (Γ10)

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ
Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ.

Εἰς τὸ γνωστὸν κουρεῖον καὶ μυροπωλεῖον τοῦ κ. Φ. Γεωργαντᾶ, ἐκομίσθησαν προσφάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων μυρεψείων Ἀγγλίας (Atkinsou) καὶ Γαλλίας ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς κομμωτικῆς.

Ἀρώματα, Ἔλαια, Σάπωνες, Παχύμυρα, Βαφαὶ τριχῶν, Κόνεις, Ὕδατα καλυντικά·
ΕΚΛΟΓΗ ΠΟΙΚΙΛΗ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΗ.

Τιμαὶ πλέον ἢ συμφέρουσαι 25 % ὀλιγώτερον τῶν συνήθων. Εἰς τοὺς χονδρικῶς ἀγοράζοντας ἔκπτωσις μεγαλειτέρα.

Σάπων γλυκερίνης Ἀγγλίας εἰς ῥάβδους δράμια 75 φρ. 1
» Old Bromm Winsor » » » 85 δρ. 1
(18*—ια)

ΦΑΡΜΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 — Ὁδὸς Κολοκοτρώνη — 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται. Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** № 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν σχῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλεοέδεσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀνα-ζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημίδεςκαὶ** ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί**, σταθμά, **κοχλιάρια** καὶ **σπάθαι** ὀστέϊνα. [Β8]

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους. [Γ34]

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ
ΔΕΡΒΕΝΑΓΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

115— Ὁδὸς Αἰόλου —115
οἰκίᾳ Μανιτάκη.

Ἐν τῷ διακρινομένῳ τούτῳ καταστήματι, τῷ κοσμοῦντι τὴν ὁδὸν Αἰόλου, πωλοῦνται τὰ κάτωθι εἴδη εἰς μετρίας πραγματικῶς τιμάς, ἤτοι·

Πολυέλαιοι, λάμπαι ὡραιόταται κρεμασταί, τῆς τραπέζης μὲ μηχανισμοὺς τοῦ τελειοτέρου συστήματος.
Βάζα δι' ἄνθη κομψότατα.
Βάζα τοῦ γλυκοῦ διαφόρων σχημάτων.
Φιάλαι καὶ ποτήρια ἐκ καθαρωτάτου κρυστάλλου.
Φλυτζάνια παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους ἐκ πορτσελάνης καὶ κοινά.
Ἐταζιέραι. **Καθρέπται** καθαρώτατοι.
Μαχαιροπείρουνα Ἀγγλικὰ ἀλπὰκ καὶ ἀρζαντό.
Τὰ σύνολα διὰ τὸ τέϊον.
Ψάθαι εὐρωπαϊκαί. — **Δέρματα** δι' ἁμάξας.
Διάφορα ἄλλα λεπτουργήματα καταλληλότατα πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν καὶ δωματίων, δίσκοι κινέζικοι καὶ καπνοδοχεῖα.

Τὸ κατάστημα ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις πᾶσαν εὐκολίαν καὶ συγκατάβασιν, νὰ ἱκανοποιῇ δὲ προθύμως πᾶσαν εὔλογον αἴτησιν τῶν κ. ἀγοραστῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐμπόριόν του. (Β35)

"ΕΛΛΑΣ,,
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΛΟΝΙΑΣ (ΙΤΑΛΙΑΣ)

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κυρίου
Κ. Δ. ΜΑΓΓΑΝΙΟΔΗ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν πελατῶν μου καὶ τοῦ κοινοῦ ὅτι ἔφερε ἐκ Βολονίας τῆς Ἰταλίας τοὺς καταλλήλους τεχνίτας καὶ μηχανὰς συστήσας ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους παστῶν ἐκ χοιρίνου κρέατος (salsiccie) ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων κατά τε τὴν γεῦσιν καὶ τὴν θεωρίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἰδίως τῆς ἰταλικῆς Βολονίας, πωλῶν αὐτὰς καθὼς καὶ ἄλλα ἐδώδιμα εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἐν τῷ καταστήματί μου κειμένῳ ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν Νικήτα ἀριθ. 3 πλησίον τοῦ τηλεγραφείου ἀπέναντι τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑποκατάστημα ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 132 διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Α. Ρ. ΜΟΖΙΑΝΗ. 3

Γ. Π. Μεγκότσης.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΒΙΕΝΝΑΙΑ
ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀριστ. Δ. Παππᾶ.
Ὁδὸς Καπνικαρέας.

Ρ. ΦΑΡΑΤΖΗΣ
Ὀδοντοϊατρός.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας οἰκία Ράλλη

ΕΝΘΕΣΙΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ὀδοντοστοιχίαι καὶ ὀδόντες ἁπλοῖ ἄνευ ἀγκυλῶν καὶ ἄνευ ἐλατηρίων.
Προθετικαὶ σκευασίαι διὰ τὸν οὐρανίσκον.
Ὀδόντες ἐπὶ τῶν ῥιζῶν στηριζόμενοι.
Καθαρισμὸς τῶν ὀδόντων καὶ ἀφαίρεσις τοῦ ταρτάρου.
Ἔμφραξις τῶν σεσηπότων ὀδόντων διὰ διαφόρων οὐσιῶν διὰ τοῦ καλλίστου καὶ ταχυτάτου τῶν μέσων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς.
Τιμαὶ μέτριαι. [17κε—ιε']

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία...........	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ..............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1122

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 29 Δεκεμβρίου 1881 — ΤΡΙΤΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Ἰανουαρίου. — Οἱ ἐν Καΐρῳ πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐπέδωκαν εἰς τὸν κεδίβην κοινὴν διακοίνωσιν, δι' ἧς διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπεφάσισαν νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ κατὰ πάσης ἀταξίας.

Αἱ ἐν Γαλλίᾳ γενόμεναι ἐκλογαὶ γερουσιαστῶν παρουσιάζουσι μεγάλην δημοκρατικὴν πλειονοψηφίαν.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπηύθυνε πρὸς τὸ πρωσσικὸν ὑπουργεῖον διάγγελμα, ἐντόνως ὑποστηρίζον τὸ προνόμιον τοῦ στέμματος καὶ διατεινόμενος ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως ὀφείλουσι, κατὰ τὸν περὶ ἀποταγῆς αὐτῶν ὅρκον νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐκλογάς.

REUTER

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Ἰανουαρίου.—Οἱ κ. κ. Gienne, Hugo Peyral, Tolain, Labordère, Freycinet ἐξελέχθησαν γερουσιασταί. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ψηφοφορίας ἔχουσιν ὡς ἑξῆς· ἐξελέχθησαν 64 δημοκρατικοὶ καὶ 15 συντηρητικοί. οἱ δημοκρατικοὶ κερδίζουσι 22 ἕδρας, ὁ κ. Freycinet ἐξελέχθη τετράκις.

HAVAS

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

«Ἡγέτης τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος, λέγει ἐπιστολή τις πρὸς τοὺς «Καιρούς» εἶναι ὁ συνταγματάρχης Ἀχμὲτ-Ἀραβῆ-βέης, οὗ τὸ ὄνομα ἤκουσα προφερόμενον μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐν παντὶ χωρίῳ τῆς Αἰγύπτου, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀνθρώπινα πλάσματα πάσχοντα καὶ ἀδικούμενα. Ὁ Ἀραβῆ-βέης εἶναι εἷς τῶν ἀξιοσημειώτων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπιφαίνονται ἐνίοτε ὡς ὑπέρμαχοι τοῦ δικαίου κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀσθενοῦς κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ δυναστευομένου κατὰ τοῦ δυναστεύοντος. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐπεφάνη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ζοφερωτάτην ἐκείνην περίοδον, καθ' ἣν οἱ φελλάχοι ἐποδοπατοῦντο ὑπὸ τῆς ἀμειλίκτου πλεονεξίας τοῦ Ἰσμαὴλ πασσᾶ. Μία ἰδιοτροπία τοῦ Κεδίβη ἀπεστέρησεν αὐτὸν ἄνευ λόγου τοῦ βαθμοῦ του, καίτοι δ' ἀνεκτήσατο αὐτὸν ἔκτοτε, ἡ συναίσθησις τῆς ἀδικίας εἰσέδησεν εἰς τὴν ψυχήν του καὶ ὡς σκοπὸν ἔταξεν ἑαυτῷ νὰ ἐπιτύχῃ, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι οἱ συστρατιῶται του μὴ ἀποβάλλωνται τῶν τάξεων, ἢ μετὰ κανονικὴν δίκην καὶ καταδίκην. . . Μὲ ἐδέχθη λίαν εὐπροσηγόρως. Εἶναι ἀνὴρ ὑψηλός, ἀθλητικός, στρατιωτικὸν ἔχων τὸ παράστημα. Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται βαρὺς καὶ σοβαρός, ἀλλ' ἅμα ὡς συγκινηθῇ, οἱ ὀφθαλμοί του λάμπουσι καὶ ὁμιλεῖ μετὰ πολλῆς δυνάμεως. Οἱ ἐννοοῦντες τὴν ἀραβικὴν λέγουσιν ὅτι εἶναι πεπροικισμένος διὰ σπανίας εὐγλωττίας. Ἐξέθηκα αὐτῷ διὰ βραχέων τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Εἶπον ὅτι δὲν ἠγόμην ἐκ περιεργείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διαφωτίσω τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον περὶ τῶν προθέσεών του καὶ περὶ τῶν νομίμων εὐχῶν τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ. Τέσσαρες εἶναι αἱ ἀποδιδόμεναι αὐτῷ μομφαί· α') ὅτι ὑποθάλπει τὰς προσπαθείας πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου ἐν Αἰγύπτῳ· β') ὅτι συντάσσεται μετὰ τῶν θρησκομανῶν τῶν συνταρασσόντων νῦν ἐκ φανατισμοῦ ἄλλας μωαμεθανικὰς χώρας· γ') ὅτι ἐπιζητεῖ στρατοκρατίαν· δ') ὅτι θέλει ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ ξένοι ὑπάλληλοι δι' ἰθαγενῶν. Τὰς τέσσαρας ταύτας μομφὰς ἀνήρεσε μίαν πρὸς μίαν. Καὶ ὅ,τι μὲν ἀφορᾷ τὴν πρώτην, ἐθεώρει κατὰ καθῆκον τὸν Σουλτάνον ὡς κύριόν του, ὡς πνευματικὸν αὐτοῦ ἀρχηγόν. Τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου εἶναι μέγα ἀνάκτορον, ἐν ᾧ ἕκαστον ἔθνος ἔχει ἴδιον δωμάτιον ηὐπρεπισμένον κατὰ τὰς ἀνάγκας του· εἰσάγων δέ τις τοὺς κατοίκους ἑνὸς δωματίου εἰς ἕτερον, ἐνοχλεῖ καὶ ἀδικεῖ τοὺς ἐνεστῶτας κατόχους. Ἄρα πᾶσα ἀνάμιξις τοῦ Σουλτάνου εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ ἀποκρουστέα.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δευτέραν μομφήν, ὁ Ἀραβῆ βέης ἠρνήθη, ὅτι ἤγετο ἐξ ἰδεῶν μισαλλοθρησκείας. Θεωρεῖ πάντα φιλοδίκαιον ἄνθρωπον ὡς ἀδελφόν. «Ὁ Θεός, εἶπεν, εἶναι δοτὴρ παντὸς νόμου. Τῶν Ἰουδαίων τὰς βίβλους συνέταξεν ὁ Μωϋσῆς· οἱ χριστιανοὶ ἔχουσιν ἴδια θρησκευτικὰ βιβλία· ἕτερα δ' ἔχομεν ἡμεῖς οἱ μωαμεθανοί. Ἀλλὰ πάντα τὰ βιβλία ταῦτα ἀνακηρύττουσι τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ, μίαν καὶ τὴν αὐτήν. Χριστιανοί, Ἰουδαῖοι καὶ Μωαμεθανοὶ τὰ αὐτὰ ἐλάβομεν θεόθεν παραγγέλματα. Διατί λοιπὸν νὰ μισῶμεν ἀλλήλους ;» Καὶ τὴν μομφὴν ὅτι ἐπιζητεῖ στρατοκρατίαν ἀπέκρουσε μετὰ θέρμης. Δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν στρατὸν τὸ δικαίωμα νὰ διέπῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἠναγκάσθη νὰ προηγηθῇ, ὅπως ἄρῃ τὰς καταχρήσεις καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν δικαιοσύνην. Ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ξένους ὑπαλλήλους, εἶπεν ὅτι οὐδόλως προὐτίθετο νὰ ματαιώσῃ τὸν ξενικὸν ἔλεγχον, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ δικαιοσύνη, ἧς ἀπολαύουσι νῦν οἱ γεωργοί. Ἡ ξενικὴ ἐπίβλεψις εἶναι ἀναγκαία, τοὐλάχιστον ἄχρις οὗ ἡ Αἴγυπτος μάθῃ νὰ κυβερνᾷ ἑαυτήν. Ἀλλὰ μετὰ πολλῆς πικρίας ὡμίλησε περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οἱ συμπολῖταί του ἀποβάλλονται ἐκ παντὸς ἀνωτέρου ἀξιώματος ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς διοικήσεως. Ἠρώτησα, ἐὰν ἐφρόνει, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπεθύμει νὰ καταλάβῃ τὴν Αἴγυπτον. Εἶπεν ὅτι ἀτομικῶς δὲν ἐπίστευε τοῦτο. Τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος εἶναι φιλοδίκαιον καὶ δὲν ἁρπάζει τὴν ἰδιοκτησίαν ἄλλων παρὰ τὴν θέλησίν των. Φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἐὰν οἶκος πλήρης πολυτίμων λίθων ἀφεθῇ ἀπροστάτευτος, καταλαμβάνεται ταχέως ὑπὸ ξένων. Ἀλλ' ἡ Αἴγυπτος δὲν εἶναι ἀπροστάτευτος καὶ ἠξεύρει πῶς νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Θεωρεῖται ὡς τὸ κέντρον τοῦ μωαμεθανικοῦ κόσμου, ἐὰν δέ ποτε προσαρτηθῇ, θὰ ἐκραγῇ ἐν πάσῃ μωαμεθανικῇ χώρᾳ σφοδρὰ ἀγανάκτησις, ἥτις ἴσως θ' ἀπολήξῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἰνδικῆς. Ἀνεξάρτητος οὖσα, ἡ Αἴγυπτος θὰ προστατεύῃ πάντοτε τὴν πρὸς τὴν Ἰνδικὴν ὁδόν, ἥτις εἶναι τὸ κύριον μέλημα τῆς Ἀγγλίας. Εἶπον τῷ Ἀραβῆ βέῃ, ὅτι ἔχαιρον, ἀκούων ὅτι ἐπίστευεν ἐπὶ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἀφιλοκέρδειαν τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ ἐξέφρασα τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὴν πεποίθησιν ταύτην συνεμερίζοντο οἱ συμπολῖταί του. «Ἀλλὰ πῶς εἶναι τοῦτο δυνατόν, ὑπέλαβεν, ἀφοῦ ἀναγινώσκουσιν ἐν μεταφράσει ἄρθρα ἀγγλικῶν ἐφημερίδων προτείνοντα νὰ πεμφθῶσι στρατεύματα ἐξ Ἰνδικῆς καὶ νὰ καταληφθῇ ἡ Αἴγυπτος ;» Ἀπήντησα ὅτι ὑπῆρχον ἐν Ἀγγλίᾳ ἄνθρωποί τινες ὑπερμαχοῦντες τῆς κατακτήσεως, φοβούμενοι μὴ ἡ Αἴγυπτος περιέλθῃ εἰς ἀναρχίαν καὶ προτείνοντες νὰ καταλάβωμεν αὐτὴν ἡμεῖς, ἵνα μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας ἄλλων. Ἀλλ' ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ῥητῶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἤθελεν Αἴγυπτον ἰσχυράν, εὐδαίμονα καὶ αὐτοδιοικουμένην. Τὴν Αἴγυπτον δύνανται νὰ βλάψωσι μόνα τὰ τέκνα της ὑποκινοῦντα ἀταξίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος ἡ ξενικὴ ἐπέμβασις. Οἱ ἀγαπῶντες λοιπὸν τὴν χώραν πρέπει νὰ ἐπιληφθῶσιν ἡσύχως τῆς βελτιώσεως τῆς διοικήσεως, μὴ ζητοῦντες πολλὰ ὁμοῦ καὶ ἀπέχοντες ὀχλαγωγιῶν, ἢ καὶ ἁπλῶς ἀπειλῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ ἀνεξαρτησία θὰ εὕρῃ πάντοτε κραταιὸν προστάτην τὴν Ἀγγλίαν».

Σχολιάζων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὁ «Χρόνος» ἐπάγεται τὰς ἑξῆς σκέψεις. «Τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἐθνικὸν κίνημα βαίνει ἄχρι τοῦδε βραδέως καὶ καρτερικῶς. Διατελῶν ἐν δουλείᾳ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Φαραὼ ἄχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰσμαὴλ πασσᾶ, μόλις ἀπαλλαγεὶς πρὸ μικροῦ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ξενικοῦ ἐλέγχου, ἐκ τῆς μάστιγος τοῦ εἰσπράκτορος, ὁ Φελλάχος, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀραβῆ-βέη εἶναι ἔτι ἀνίκανος νὰ κυβερνήσῃ αὐτὸς ἑαυτόν. Ἡ ἀνάπτυξίς του εἶναι ὁ ἐνδόμυχος πόθος παντὸς φίλου τῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μέτρῳ δὲ τούτῳ οἱ λόγοι, ἐὰν οὐχὶ αἱ πράξεις τοῦ Ἀραβῆ-βέη εἶναι ἄξιαι πάσης συμπαθείας . . . . Οἱ Ἄγγλοι οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμοῦσιν, ἢ νὰ καταστῇ ἡ Αἴγυπτος αὐτοτελὴς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐπαρκῶς τὰ ὑπέρτερα ἐκεῖνα συμφέροντα τῆς Ἀγ-

84=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=84

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΤΙΤΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΑΤΕΡΛΟΥΗ

Τοιαύτη μία ἀπάντησις πρὸς τὴν πανωλεθρίαν, τοιοῦτο ἓν ἐπιφώνημα πρὸς τὴν εἱμαρμένην, τοιοῦτο ἓν βάθρον πρὸς τὸν λέοντα, τὸν μέλλοντα ἐκεῖ ἀκολούθως νὰ ἱδρυθῇ, τοιαύτη μία ἀπόκρισις πρὸς τὴν βροχὴν τῆς νυκτός, πρὸς τὸν προδότην τοῦ Οὐγομοντίου τοῖχον, πρὸς τὸν κοῖλον τοῦ Ὀχαίνου δρόμον, πρὸς τὴν βραδυπορίαν τοῦ Γρουσχύ, πρὸς τὴν ἄφιξιν τοῦ Βλυχέρου· τοιαύτη μία εἰρωνεία ἐν τῷ λάκκῳ τοῦ τάφου, τοιοῦτος εἷς τρόπος τοῦ νὰ σταθῇς ὄρθιος ἀφοῦ ἔπεσες, νὰ πνίξῃς ἐντὸς δύο συλλαβῶν τὸν συνασπισμὸν τῆς Εὐρώπης ἁπάσης, νὰ προσφέρῃς τοῖς βασιλεῦσι τοὺς ἤδη γνωστοὺς αὐτοῖς ἀποπάτους ἐκείνους τῶν Καισάρων, νὰ ἀναδείξῃς τὴν ἐσχάτην τῶν λέξεων πρώτην, ἀναμίξας τὴν ἀστραπὴν τῆς Γαλλίας μετ' αὐτῆς, νὰ κλείσῃς ἰταμῶς τὴν Βατερλούην διὰ μιᾶς ἀπόκρεω νὰ συγκεφαλαιώσῃς τὴν νίκην ἐκείνην ἐν μιᾷ ὑστάτῃ ἀνεκφράστῳ λέξει, νὰ ἀπολέσῃς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ νὰ κερδίσῃς τὴν ἱστορίαν· μετὰ τὴν τηλικαύτην ἐκείνην σφαγὴν νὰ ἔχῃς ὑπὲρ σοῦ τοὺς καγχαστὰς εἶναι μέγιστον.

Πρὸς τὸν κεραυνὸν ὕβριν. Τοῦτο, κατὰ τὸ ὕψος, ἔφθασε τοῦ Αἰσχύλου τὰ ἔπη. Ἡ λέξις τοῦ Καμπρῶνος εἶνε ῥῆξις· ἡ ῥῆξις στήθους γέμοντος ὑπερφρονήσεως· τὸ ἔπακρον ἀγωνίας ἀφορήτου πλέον ληξάσης εἰς πάταγον. Καὶ τίς λοιπὸν ἐνίκησεν ; ὁ Βελλιγκτών; Ὄχι. Ἄνευ τοῦ Βλυχέρου αὐτὸς κατεστρέφετο. Ὁ Βλύχερος; Ὄχι. Ἂν δὲν ἐποίει ἀρχὴν ὁ Βελλιγκτών, δὲν θὰ ἐτελείωνεν ὁ Βλύχερος. Ὁ Καμπρὼν οὗτος, ὁ διαβάτης τῆς τελευταίας ὥρας, ὁ ἄγνωστος στρατιώτης, ὁ ἀπειροστὸς τὴν σμικρότητα ἐν τῇ μάχῃ αἰσθάνεται ὅτι ἐν τῇ καταστροφῇ ἐκείνῃ ὑφίστατο ψεῦδος· ἡ αἴσθησις αὕτη διπλασιάζει τὸν σπαραγμὸν τῆς καρδίας του, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὅρια ἡ λύσσα του πλέον δὲν εἶχε, προτείνεται εἰς αὐτὸν χλευασμὸς ἡ ζωή! Καὶ πῶς νὰ μὴ ἀνασκιρτήσῃ ὡς μαινόμενος! Βλέπει ἐκεῖ ὅλους τῆς Εὐρώπης τοὺς βασιλεῖς, τοὺς στρατηγούς των, ἀγαλλομένους· Δίας ἐριγδούπους· ἔχουν ἑκατοντακισχιλίους στρατιώτας νικηφόρους, καὶ ὄπισθεν τῶν ἑκατοντακισχιλίων, ἑκατοντακισμυρίους, τὰ πυροβόλα των χαίνουσι κατ' αὐτοῦ καὶ αἱ θρυαλλίδες ἀνήφθησαν· κρατοῦν ὑπὸ τὰς πτέρνας των τὴν αὐτοκρατορικὴν φρουρὰν καὶ τὴν στρατιὰν τὴν μεγάλην· κατεσύντριψαν τὸν Ναπολέοντα, καὶ μόνος ἀπολείπεται ὁ Καμπρών· ἄλλος πλέον δὲν ἔμεινεν ὅπως διαμαρτυρηθῇ, εἰμὴ ὁ σκώληξ οὗτος τῆς γῆς. Λοιπὸν θὰ διαμαρτυρηθῇ. Λοιπὸν ζητεῖ τινα λέξιν, ὡς θὰ ἐζήτει τις μίαν μάχαιραν. Τοῦ ἔρχεται ἀφρὸς εἰς τὰ χείλη, καὶ ὁ ἀφρὸς οὗτος εἶνε ἡ λέξις· ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πληθύος τῆς δυνάμεως, τῆς ὕλης, εὑρίσκει ἐντὸς τῆς ψυχῆς μίαν ἔκφρασιν, καὶ αὕτη εἶνε τὸ ἀφόδευμα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπαναλέγομεν, τοιαύτη ἐπιφώνησις, τοιαύτη πρᾶξις, τοιαύτη εὕρεσις, τὸν εἰπόντα, τὸν πράξαντα, τὸν εὑρόντα καθίστησι νικητήν.

Τὸ πνεῦμα τῶν μεγάλων ἡμερῶν ἐπεφοίτησεν εἰς τὸν ἄγνωστον τοῦτον ἄνθρωπον κατὰ τὴν ἐναίσιμον στιγμὴν ἐκείνην. Ὁ Καμπρὼν εὗρε τὴν λέξιν τῆς Βατερλούης καθὼς ὁ Ρουγέτος Δελίλης εὗρε τὸν μασσαλιωτικὸν θούριον ὕμνον, δι' ἐπιφοιτήσεως τοῦ πνεύματος ἄνωθεν. Ἀπόρροια τῆς θείας λαίλαπος διέρχεται διὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων, καὶ ἰδοὺ κορυβαντιοῦν· καὶ ἰδοὺ ὁ μὲν ᾄδει τὸ ὑψηλὸν ᾆσμα, ὁ δὲ ἀναδίδει τὸ τρομερὸν ἀνακραύγασμα. Τὴν λέξιν ταύτην τῆς τιτανείου ὑπερφρονήσεως, ὁ Καμπρὼν χρέμπτεται, οὐ μόνον κατὰ προσώπου τῆς Εὐρώπης ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοκρατορίας, — τοῦτο θὰ ἦτον ὀλίγον· — ἀλλὰ κατὰ προσώπου τοῦ παρελθόντος ἐν ὀνόματι τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀκούεις αὐτήν, καὶ ἐν τῷ Καμπρῶνι ἐπαναβλέπεις τὴν ἀρχαίαν ψυχὴν τῶν γιγάντων. Λέγεις ὅτι λαλεῖ ὁ Δαντών, ἢ ὅτι βρυχᾶται ὁ Κλέβερος. (1)

Εἰς τὴν λέξιν τοῦ Καμπρῶνος, ἡ ἀγγλικὴ φωνὴ ἀπεκρίθη, πῦρ! αἱ κανονιοστοιχίαι ἐξέλαμψαν, ὁ λόφος ἐσείσθη, ἐξ ὅλων τῶν χαλκοστόμων ἐκείνων ὀργάνων ἐξεβλήθη τελευταῖος τις σμυδραλλίων καταχθόνιος ἐμετός· ἐκυλίσθη εὐρύς τις καπνὸς διαλευκανθεὶς ὑπὸ τῆς μεταξὺ ἀνατελλούσης σελήνης, καὶ ὅταν ὁ καπνὸς διελύθη, πλέον οὐδέν. Τὸ κραταιὸν ἐκεῖνο λείψανον κατέστη ἄφαντον· ἡ φρουρὰ ὑπῆρχε νεκρά. Τὰ τέσσαρα τείχη τοῦ ζῶντος πύργου ἐκείνου ἔκειντο κατηδαφισμένα, μόλις δὲ τῇ δε κἀκεῖσε ἐσάλευέ τι χαμαὶ μεταξὺ τῶν πτωμάτων.

Καὶ οὕτως αἱ γαλλικαὶ λεγεῶνες, μείζονες καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν, ἐξέπνευσαν εἰς τὸ βουνὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐπὶ γῆς ὑπὸ βροχῆς καὶ αἵματος πεποτισμένης, ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν σπαρτῶν, ἐκεῖ ὅπου σήμερον διαβαίνει περὶ ὥραν τῆς πρωΐας τετάρτην, συρίζων καὶ φαιδρῶς κροταλίζων τὴν μάστιγα ἐπὶ τοῦ ἵππου του ὁ Ἰωσήφ, ὁ τακτικὸς τῶν Νιβελλῶν ταχυδρόμος.

ΙΕ'.

ΤΙ ΑΓΑΘΟΝ ΕΚ ΒΑΤΕΡΛΟΥΗΣ

Ἡ ἐν Βατερλούῃ μάχη αἴνιγμα. Ἀπόρρητος πρός τε τοὺς νικήσαντας καὶ τοὺς ἡττηθέντας. Κατὰ τὸν Ναπολέοντα εἶνε ἔργον φόβου πανικοῦ. Ἡ Βατερλούη δὲν εἶνε νίκη, ἀλλ' ἀποτέλεσμα τύχης. Μονὰ ἢ ζυγά· ἐκέρδησεν ἡ Εὐρώπη, ἐπλήρωσεν ἡ Γαλλία. Διὰ τοῦτο, οὔτε ἤξιζε τὸν κόπον νὰ στηθῇ εἰς

(1) Ὁ μὲν σφοδρότατος ῥήτωρ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789, ὁ δὲ ἔξοχος στρατηγός, ὃν ἀφῆκεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Ναπολέων ἀνθ' ἑαυτοῦ. — Ὁ μεταφρ.

γλίας, ἅτινα δικαιολογοῦσι τὴν ἀνάμιξιν ἡμῶν εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ πράγματα. Τὸ καθ' ἡμᾶς, οὐδέποτε ἐπεδοκιμάσαμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀνιδρύθη ὁ ξενικὸς ἔλεγχος, οὐδ' ἐθεωρήσαμεν αὐτὸν ὡς τὸ ἄριστον μέσον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων. Ἀλλ' ὁ ἔλεγχος ὑφίσταται οὐχ ἧττον καὶ λειτουργεῖ· καίτοι δὲ διεγείρει μεμψιμοιρίας τῶν ἰθαγενῶν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ καταστῇ σχολεῖον αὐτοδιοικήσεως καὶ θὰ παρασκευάσῃ τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸ μέλλον τῆς ἡσυχίας, τῆς εὐημερίας, τῆς πραγματικῆς ἀνεξαρτησίας, ὅπερ ὑποδεικνύει ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τοῦ λόρδου Γράμβιλλ. Ἡ πρὸς τὴν Αἴγυπτον πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἀνωτέρα ὑπονοίας. Μία σχεδὸν παρῆλθε γενεά, ἀφ' ὅτου ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐπρότεινε τῷ Σεϋμοὺρ διανομὴν τῶν κτήσεων τοῦ «ἀσθενοῦς», τῆς Ἀγγλίας λαμβανούσης ὡς μερίδιον τὴν Αἴγυπτον. Τὴν αὐτὴν πρότασιν λέγεται ὅτι διετύπωσεν ἐν ἔτει 1878 ὁ Βίσμαρκ. Εὐτυχῶς οὐδεὶς ὑπεύθυνος πολιτικὸς ἀνὴρ ἐφάνη ἐν Ἀγγλίᾳ διατεθειμένος νὰ δράξῃ τὸ δέλεαρ, ὅπερ προτείνει διηνεκῶς ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία. Μόνος σκοπὸς τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις καλῶς ὡρισμένων συμφερόντων. Πρὸς τὸ παρὸν ἐξασφαλίζει αὐτὰ ὁ ἔλεγχος, αἱ δὲ πρὸς ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν προσπάθειαι τῶν ἰθαγενῶν, ἐφ' ὅσον περιορίζονται εἰς τὴν χρῆσιν νομίμων μέσων, οὐδόλως διακυβεύουσιν αὐτά. Ἐκ τῆς ἄχρι τοῦδε πολιτικῆς θὰ ἐβίαζεν ἡμᾶς νὰ παρεκτραπῶμεν μόνη ἡ ἀναρχία, ἣν δύναται νὰ παραγάγῃ ξενικὴ ἐπέμβασις, ἢ ἡ ἀπείθεια τοῦ λεγομένου ἐθνικοῦ κόμματος. Ὁ ἔλεγχος ἀνιδρύθη καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Αἰγύπτου, τὸ ἐθνικὸν δὲ κίνημα, ἐφ' ὅσον σέβεται τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας, εἶναι νόμιμον καὶ ἀξιέπαινον. Ἐὰν ὁ Ἀχμὲτ-Ἀραβῆ-βέης ἐπιθυμεῖ μόνον τὴν εὐημερίαν τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὴν παλιγγενεσίαν τῆς χώρας, οὐδόλως ζημιοῦται ὑποστηρίζων εἰλικρινῶς τὸ ἐν Αἰγύπτῳ καθεστός».

(Ἐκ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου).

ΠΟΘΕΝ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ.

Οἱ «Καιροὶ» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ λέγουσιν, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην σκευωρίας ἐξυφαίνουσιν ἐν Εὐρώπῃ Πάπας καὶ Σουλτάνος. «Ὁ μὲν Πάπας κρατεῖ ἐν ταῖς χερσὶν ὅπλον φοβερὸν καὶ δεσπόζει τῶν καρδιῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὄντων. Τοῦ Σουλτάνου ὅμως τὰ ὅπλα, ἀποπειρωμένου νὰ συνταράξῃ τοὺς λαοὺς καὶ νὰ σπείρῃ μεταξὺ αὐτῶν ἔριδας, εἶναι πολλῷ ὑποδεέστερα. Ὁ Πάπας δύναται νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι θ' ἀνυψώσῃ ἐπί τινα χρόνον τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ θέσιν. Ἀλλ' ὁ Σουλτάνος θέλων νὰ κατηχήσῃ τὸν Γερμανὸν ἀρχικαγγελάριον ὑπὲρ τῶν παραβόλων σχεδίων του, ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἔλαφον, ἥτις ἀπέρχεται εἰς θήραν μετὰ λεόντων καὶ τίγρεων. Καὶ ἐὰν τὰ πανισλαμικὰ σχέδια ἦτο δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσωσιν, ἡ ἐξουσία τοῦ Σουλτάνου δὲν θὰ ἐρριζοβόλει, ἐὰν μὴ ἐθεμελιοῦτο ἐπὶ χρηστῆς διοικήσεως τῶν ἀμέσων αὐτοῦ κτήσεων. Ἀλλ' ὁ Ἀβδοὺλ-Χαμίτ, μὴ φανεὶς ἱκανὸς νὰ κυβερνήσῃ ὁπωσοῦν δεξιώτερον Μακεδονίαν καὶ Μικρὰν Ἀσίαν, διεκδικεῖ φαντασιώδη δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Μαρόκου, τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Μέσης Ἀραβίας. Ἐὰν τὸ πανισλαμικὸν κίνημα προήρχετο ἐξ ὑπερχειλιζούσης δραστηριότητος καὶ ἀφθονίας πόρων κατ' οἶκον, ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἐπικερδὲς μὲν τῇ Πύλῃ, ἐπικίνδυνον δὲ τῇ Εὐρώπῃ. Ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, λίαν ἀδαὴς τῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ ἦναι ὁ Σουλτάνος, ὅπως φαντάζηται, ὅτι αἱ δυτικαὶ δυνάμεις θὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ ν' ἀπορροφήσῃ τὴν Αἴγυπτον, ἢ ὅτι αἱ αὐτοκρατορίαι τῆς Μέσης Εὐρώπης θὰ ἐπιτεθῶσι χάριν του κατὰ τῆς δύσεως. Ἡ Αἴγυπτος ἀπολαύει ὑλικῆς εὐημερίας. Ἔχει ἀρίστην δικαστικὴν διαχείρισιν, βαίνει δὲ πρὸς τελειοτέραν ὀργάνωσιν. Αἱ ἐνεστῶσαι δυσχέρειαι εἶναι ὅλως παροδικαί. Στρατιῶται οἷοι οἱ τοῦ Κεδίβη οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς Μαμελούκους καὶ Γιανιτσάρους. Θράσος ἐπιδεικνύει ἡ Πύλη, ἀξιοῦσα νὰ συμμερισθῇ χώρα οἵα ἡ Αἴγυπτος τὴν τύχην χώρας οἵα ἡ Τουρκία. Ἡ Τουρκία εἰς τὸν συνεταιρισμὸν οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συνεισφέρῃ, ἢ βαρύτατον χρέος καὶ ἀνίατον διοικητικὴν παρακμήν. Ἀφοῦ ἐλεηλατεῖτο ἐπὶ 30 ἔτη ἀποτίνουσα φόρους καὶ δῶρα, ἡ Αἴγυπτος προσκαλεῖται νῦν νὰ ῥίψῃ παρὸν καὶ μέλλον εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς τουρκικῆς ἀνικανότητος. Τὰς ἐλλείψεις τῆς Αἰγύπτου δύναται νὰ ἐξελέγξῃ ἡ Πύλη μόνον, ἀφοῦ ἐπουλώσῃ τὰ ἴδια ἑαυτῆς ἕλκη. Ἐν ταῖς ἀποπείραις πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν προνομίων τοῦ Σουλτάνου, ἢ πρὸς ἀναβολὴν τῶν μεταρρυθμίσεων οἱ περὶ τὴν Πύλην ἐπικαλοῦνται τὸ κῦρος τοῦ Βίσμαρκ καὶ παριστῶσιν αὐτὸν ὡς συνωμότην κατὰ τῆς αἰγυπτιακῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ γινώσκει λίαν καλῶς τὴν Τουρκίαν, ἢ ὥστε νὰ προσδοκᾷ παρ' αὐτῆς τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν. Δὲν γίνεται ἕρμαιον τῶν ὀνειροπολημάτων τῶν πασσάδων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, καὶ δὲν διασκεδάζει τὰς πλάνας αὐτῶν, γινώσκων, ὅτι διατηρεῖ ψυχρὰν τὴν κρίσιν, καὶ ὅτι δύναται ν' ἀποχωρήσῃ ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἅμα ὡς ποριστῇ τὸ ἐξ αὐτοῦ προσδοκώμενον ὄφελος. Ἐκ μιᾶς καὶ μόνης ἀγόμενος ἰδέας, πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτεύεται, ὡς ἐὰν οὐδόλως ἐμερίμνα περὶ τοῦ μωαμεθανικοῦ κόσμου. Ἠθικῶς εἶναι ἴσως ἀμφισβητήσιμος ὁ πατριωτικὸς ἐγωϊσμὸς ἀνδρὸς κατέχοντος οἵαν ὁ ἀρχικαγκελάριος ἐπίβλεπτον θέσιν. Ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ἐσπούδασεν ἤδη τὸ σύστημά του καὶ ἡ παρελθοῦσα πεῖρα εἶναι ἐνθαρρυντική. Ἐὰν μὴ διίδῃ ὄφελός τι ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς ἑνότητος ἐν τοῖς φιλοδόξοις σχεδίοις τῶν Τούρκων περὶ Αἰγύπτου ἢ Τύνιδος, δὲν θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν τουρκικὴν φιλοδοξίαν, ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμὴ τῆς ἐνεργείας. Ἔστω λοιπὸν βεβαία ἡ Εὐρώπη ὅτι ὁ Σουλτάνος ἑαυτὸν μόνον ἀπατᾷ ὑπολογίζων ἐπὶ τὴν συνενοχὴν τῆς Γερμανίας! Ἡ Τουρκία θὰ ζημιωθῇ ἀποβάλλουσα ἀρχαίους φίλους καὶ συμβούλους χάριν νέων καὶ ἀδοκιμάστων. Ἀλλὰ τοῦτο ὀλίγον ἐνδιαφέρει τὸν Βίσμαρκ».

Ἡ πρόοδος τῶν Ἑλλήνων ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ

(Συνέχεια ἴδε 1121 ἀριθμόν).

Περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ, παρέσχε σπουδαιοτάτην ἔκθεσιν ὁ ἄγγλος συνταγματάρχης **Wetson**, ὁ ἐπιταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ τὴν ἐθνολογικὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ χωρῶν σπουδάσας, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς: Ἀπὸ 30 περίπου ἐτῶν ἐπιτελεῖται ἐν τοῖς δυτικοῖς παραλίοις τῆς μικρᾶς Ἀσίας μετακίνησίς τις τῶν λαῶν, ἥτις φαίνεται καθ' ἡμέραν ἐπιτεινομένη· ἡ κατὰ μέγα μέρος, ἡ ὁλοσχερὴς ὑποχώρησις τῶν Τούρκων κατοίκων πρὸ τῶν ἑλλήνων ἀποίκων τῶν ἐκ τῶν πλησιοχώρων νήσων ἐρχομένων.

Ἐξαίρετον παράδειγμα τοιαύτης εἰρηνικῆς κατακτήσεως παρουσιάζει ἡ πρὸς τὰς νήσους Μυτιλήνης κειμένη πόλις Αἰβαλῆ, αὕτη κατεστράφη ὁλοσχερῶς τῷ 1821, καὶ ἐπὶ τρεῖς δεκαετηρίδας οὐδὲν ἦτο ἢ ἐρείπια· σήμερον ὅμως ἐστὶ ἐνταῦθα πόλις κατοικουμένη ὑπὸ 40,000 Ἑλλήνων, καὶ ἁμιλλωμένη πρὸς τὴν ἐπ' ἴσης πλησίον κειμένην καὶ θάλλουσαν νῆσον Μοσχονῆσι. Ἐν τῇ οὐχὶ μακρὰν κειμένῃ καὶ ἄλλοτε ὅλως μωαμεθανικοῦ πόλις Ἀγιασάκα μόλις ἀπαντῶσι πλέον δωδεκάδος τουρκικῶν οἴκων· οἱ ὑπόλοιποι εἰσὶν ὅλοι Ἑλληνικοί. Τὸ Δικέλι, πρὸ 15 ἐτῶν πτωχὸν χωρίον περιέχει πλέον τῶν 500 Ἑλλην. οἴκων, καὶ ἔχει σπουδαῖον μετάξης ἐμπόριον.

Πολλαὶ πόλεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Σμύρνης, αἵτινες πρὸ 50 ἐτῶν κατῳκοῦντο ἁπλῶς ὑπὸ Τούρκων, σήμερον κατοικοῦνται σχεδὸν μόνον ὑφ' Ἑλλήνων. Ἡ Σμύρνη αὐτὴ ἔχει 32,400 Ἕλληνας τουρκικῆς καὶ 24,000 ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος, ἤτοι πλέον τῶν 55,000 Ἑλλήνων. Ἡ πρόοδος ὅμως τῶν Ἑλλήνων δὲν περιορίζεται εἰς τὰς παραλίους χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεσογείους. Οὕτω π. χ. ἐν Μαγνησίᾳ καὶ ἐν Περγάμῳ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς προοδεύει, ἐνῷ ὁ τουρκικὸς ἀπαύστως μειοῦται. Οἱ Ἕλληνες μέτοικοι εἰσὶν ἐπιχειρηματίαι, εὐφυεῖς, ἐπιμελεῖς, φύσει ἔμποροι, καὶ ὅπερ σπουδαιότατον λίαν φιλομαθεῖς. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν πλούσιοι ὄντες ἀποστέλλουσι τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἀνάπτυξιν. Πᾶσι κοινὴ ἡ ἀγάπη τῆς ἐλευθερίας, τὸ μῖσος κατὰ τῆς ξενοκρατίας. Ἡ πόλις Αἰβαλῆ ἐξοδεύει πολλὰ πρὸς τὰ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἔφερε διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας ἐξ Ἀθηνῶν καὶ συντηρεῖ γυμνάσιον, (ἐν ᾧ παραδίδεται ἡ γαλλική, τουρκική, ἑλληνική, τὰ μαθηματικά, ἡ ἱστορία καὶ γεωγραφία), παρθεναγωγεῖον, πολλὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑλληνικῆς μεταναστάσεως εὑρίσκεται ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἀγῶνι. Μετὰ τοῦτον ἐπὶ τῶν τουρκικῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους, ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ οὐσίας ἦτο μείζων ἢ ἀλλαχοῦ, ὥστε, πλέον ἄλλαι τινὲς μεταρρυθμίσεις, ἐπήνεγκον τοσαύτην αὔξησιν τοῦ ἐκεῖ πληθυσμοῦ, ὥστε φυσικῷ τῷ λόγῳ ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ μετανάστασις. Τοῖς μετανάσταις ὁ καταλληλότερος πρὸς ἀποκατάστασιν τόπος ἦσαν βεβαίως τὰ πλούσια παράλια καὶ αἱ καρποφόροι κοιλάδες τῆς δυτικῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς χερσονήσου εἰς τὸ βιλαέτιον Ἀϊδὶν μεταναστευσάντων Ἑλλήνων ὑπολογίζεται εἰς 200,000 ψυχῶν.

Ἐὰν ἀκολουθήσῃ ὁ ἐξελληνισμὸς οὗτος τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἔσται γεγονὸς πλείστης πολιτικῆς σπουδαιότητος.

(Αὐγουσταία ἑσπερινὴ ἐφημερίς).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ Βασ. διατάγματος συνεστάθη ταμεῖον δευτέρας τάξεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης, καὶ τρίτης τάξεως ταμεῖα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Καλαμπάκας, Ἀγυιᾶς, Δομοκοῦ καὶ Φερσάλων.

τὸν τόπον τῆς μάχης ἐκείνης λέων ὡς τρόπαιον. Ἀμφοτέρωθεν ἀνεμένετό τις. Ὁ Ναπολέων ἀνέμενε τὸν Γρουσχύ· ὁ Γρουσχὺ δὲν ἐφάνη. Ὁ Βελλιγκτὼν ἀνέμενε τὸν Βλύχερον· ὁ Βλύχερος ἐφάνη.

Ἡ Βατερλοὺη εἶνε μάχη πρώτης τάξεως, κερδηθεῖσα ὑπὸ στρατηγοῦ δευτέρας τάξεως. Τὸ θαυμαστὸν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Βατερλούης εἶνε ἡ Ἀγγλία, ἡ ἀγγλικὴ εὐστάθεια, ἡ ἀγγλικὴ ἀπόφασις, τὸ ἀγγλικὸν φλέγμα. Μὴ πρὸς βάρος τῆς Ἀγγλίας· δὲν ἔχει τι νὰ καυχηθῇ διὰ τὸν στρατηγόν της ἐκεῖνον, ἀλλὰ διὰ τοὺς στρατιώτας της. Καί, παράδοξος ἀγνωμοσύνη! ὁ Βελλιγκτὼν ἔγραψε πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας, λόρδον Βαθοῦρστ, ὅτι ὁ στρατός του, ὁ στρατὸς ὅστις ἐπολέμησε τὴν 18 ἰουνίου 1815, ἦτο «μηδαμινὸς στρατός». Τί λέγουσι περὶ τούτου τὰ ὀστᾶ ἅτινα κεῖνται κεχωσμένα ἐν τῇ γῇ τῆς Βατερλούης;

Ἡ Ἀγγλία ὑπῆρξε λίαν μετριόφρων ἀπέναντι τοῦ Βελλιγκτῶνος. Ἀναδεικνύουσα τὸν Βελλιγκτῶνα τόσον μέγαν, ταπεινοῖ ἑαυτήν. Ὁ Βελλιγκτὼν ἔδειξεν ἐπιμονήν· ἰδοὺ ἡ ἀρετή του, ἣν δὲν διαφιλονεικοῦμεν· ἀλλὰ καὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων του ἐτηρήθη στερρὸς εἰς τὴν θέσιν του, ὅσον καὶ αὐτός. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ δόξα ὅλη ἀνήκει εἰς τὸν ἄγγλον στρατιώτην, εἰς τὸν ἀγγλικὸν στρατόν, εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν. Ἐὰν ὑπάρχῃ τρόπαιον, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ ἐν Λονδίνῳ στήλη τῆς Βατερλούης θὰ ἦτο δικαιοτέρα, ἐάν, ἀντὶ τῆς μορφῆς ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς ὕψωνεν εἰς τὰ νέφη ἀνδριάντα ὅλου λαοῦ.

Ἐν συνόλῳ, εἰς Βατερλούην ἔλαβε χώραν σφαγὴ μᾶλλον ἢ μάχη. Ἐξ ὅλων τῶν τακτικῶν μαχῶν, ἡ ἐν Βατερλούῃ, εἶν' ἐκείνη ἥτις ἔχει τὸ μικρότερον μέτωπον ἐπὶ τοσούτων μαχητῶν. Ὁ Ναπολέων κατεῖχε τρία τέταρτα λεύγης, ὁ Βελλιγκτὼν ἡμίσειαν λεύγαν· καὶ ἑκατέρωθεν εὑρίσκοντο ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδες ἀνδρῶν. Ἐκ ταύτης τῆς συμπυκνώσεως προῆλθεν ἡ σφαγή.

Ὑπελόγισαν καὶ εὗρον, ὅτι εἰς μὲν τὴν Αὐστερλίτσην ἀπωλέσθησαν, Γάλλοι μὲν δεκατέσσαρες τοῖς ἑκατόν, Ῥῶσσοι δὲ τριάκοντα τοῖς ἑκατόν, Αὐστριακοὶ δὲ τεσσαράκοντα τέσσαρες τοῖς ἑκατόν· εἰς δὲ τὸ Βάγραμον, Γάλλοι μὲν δεκατρεῖς τοῖς ἑκατόν, Αὐστριακοὶ δὲ δεκατέσσαρες. Εἰς Μόσχαν, Γάλλοι μὲν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν, Ῥῶσσοι δὲ τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες. Εἰς Βῶσσεν, Γάλλοι δεκατρεῖς τοῖς ἑκατόν, Πρῶσσοι δεκατέσσαρες. Εἰς Βατερλούην, Γάλλοι μὲν πεντήκοντα καὶ ἓξ τοῖς ἑκατόν, σύμμαχοι δὲ τριάκοντα καὶ εἷς. Ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες μαχητῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες νεκρῶν.

Ἡ πεδιὰς τῆς Βατερλούης κέκτηται σήμερον τὴν γαλήνην ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν γῆν, τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀπαθὲς τοῦτο βάθρον, καὶ ὁμοιάζει πρὸς πᾶσαν ἄλλην πεδιάδα.

Ἡ δὲ ἐν Βατερλούῃ νίκη εἶνε, καθ' ἡμᾶς, ἀντισυνταγματικὴ ἐκ προθέσεως, καίτοι ὑφίσταται σχολή τις φιλελεύθερος, ἣν σεβόμεθα κατὰ πάντα, διάφορον ἔχουσα φρόνημα. Ἡ Βατερλούη εἶνε ἡ Εὐρώπη κατὰ τῆς Γαλλίας· ἡ Πετρούπολις, τὸ Βερολῖνον καὶ ἡ Βιέννη κατὰ τῶν Παρισίων, ἡ στασιμότης κατὰ τῆς προόδου, ὁ ἀγὼν τῶν μοναρχιῶν κατὰ τῆς ἀτιθάσσου γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Ὠνειρεύθησαν νὰ σβέσωσι τέλος τὸν ἀπὸ εἰκοσιεξετίας ἐν ἐκρήξεσι διατελοῦντα εὐρυσθενῆ γαλλικὸν λαόν. Ἀφοῦ συνησπίσθησαν οἱ βασιλικοὶ οἶκοι τῶν Βρουνσβίκ, τῶν Νασσῶ, τῶν Ῥωμανώφ, τῶν Χοενζολέρνων, τῶν Αὐσβούργων, μετὰ τῶν Βουρβόνων, προφανὲς καθίσταται ὅτι ἡ Βατερλούη φέρει ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῆς τὸ θεῖον δικαίωμα. Καὶ ἀληθῶς μέν, ἐπειδὴ ἡ αὐτοκρατορία ἦτο δεσποτική, ἡ βασιλεία, κατὰ φυσικὴν ἀντεπίδρασιν τῶν πραγμάτων, ὤφειλεν ἐξ ἀνάγκης νὰ γίνῃ φιλελεύθερος· ἀλλ' ἐὰν τις συνταγματικὴ διαρρύθμισις ἐξεπορεύθη ἐκ τῆς Βατερλούης, τοῦτο ἐγίνετο ἀκόντων τῶν νικητῶν, μάλιστα δὲ μετὰ μεγάλης αὐτῶν θλίψεως. Ἐγένετο, διότι οὐδέποτε δύναται νὰ κατανικηθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἥτις, ἐπειδὴ εἶνε τῆς Προνοίας ἔργον, ἀναφαίνεται ἀείποτε. Ἀνεφάνη καὶ πρὸ τῆς Βατερλούης ἐν τῷ Βοναπάρτῃ κρημνίζοντι τοὺς παλαιοὺς θρόνους· ἀνεφάνη καὶ μετὰ τὴν Βατερλούην ἐν τῷ Λοδοβίκῳ ΙΗ', ἀπονέμοντι καὶ ὑπομένοντι τὸ σύνταγμα.

Ὁ Βοναπάρτης θέτει ἄνδρα τὸ ἐπάγγελμα ἁμαξηλάτην ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἕτερον, λοχίαν τοῦτον, ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Σουηδίας, χρώμενος τῇ ἀνισότητι εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσότητος. Ὁ Λοδοβίκος ΙΗ' προϋπογράφει τὴν διακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Θέλετε νὰ νοήσητε τί ἐστιν ἐπανάστασις; καλέσατε αὐτὴν Πρόοδον· καὶ θέλετε νὰ νοήσητε τί ἐστι πρόοδος, καλέσατε αὐτὴν Αὔριον. Ἡ Αὔριον πράττει τὸ ἔργον αὐτῆς ἀκαταμαχήτως· τὸ ἔπραξεν ἀπὸ σήμερον. Παραδόξως ἀείποτε ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ. Διορίζει τὸν Βελλιγκτῶνα νὰ καταστήσῃ ῥήτορα ἕνα στρατιώτην ἐκ τῶν ἡττηθέντων ἐν Βατερλούῃ, τὸν Φουά. Ὁ Φουὰ ἔπεσεν εἰς τὸ Οὐγομόντιον καὶ ἀνέστη εἰς τὸ βῆμα. Οὕτω βαίνει ἡ πρόοδος. Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐργάτου τούτου, οἱονδήποτε ἐργαλεῖον, εἶνε καλὸν καὶ ἐπιτήδειον. Ἡ Βατερλούη, παύσασα ἀφ' ἑνὸς τὴν διὰ τῆς σπάθης κατάλυσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν θρόνων, ἄλλην δὲν ἐπέφερεν ἔκβασιν, ἢ τὴν συνέχειαν τῆς ἐπαναστατικῆς ἐργασίας ἀφ' ἑτέρου. Ἐπέρανον τὸ ἔργον των οἱ μαχαιροφόροι, ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν σκεπτικῶν. Ὁ αἰὼν ὃν ἠθέλησεν ἡ Βατερλούη νὰ ἐμποδίσῃ, προέβη ὑπερθεν τοῦ προσκόμματος καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Ἡ ἀπαίσιος ἐκείνη νίκη κατενικήθη ἔπειτα ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν συντόμῳ, ὑπάρχει ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ θριαμβεῦον ἐν Βατερλούῃ, τὸ μειδιῶν ὄπισθεν τοῦ Βελλιγκτῶνος καὶ προξενῆσαν αὐτῷ ἅπαντα τὰ στρατάρχικὰ παράσημα τῆς Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένου, ὡς λέγεται, καὶ τοῦ τῆς Γαλλίας· τὸ πρᾶγμα τὸ περιχαρῶς κυλίον τὰ μονότροχα φορεῖα δι' ὧν μετεφέρετο τὸ πλῆθον ὀστέων χῶμα πρὸς ἀνέγερσιν τῆς πυραμίδος ἐφ' ἧς ἐστήθη ὁ λέων ἐκεῖνος, καὶ χαράξαν θριαμβευτικῶς ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐκείνου τὴν χρονολογίαν «18 ἰουνίου 1815», καὶ πυρεῦον τὸν Βλύχερον εἰς τὸ σπαθίζειν τοὺς Γάλλους φεύγοντας, καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐφιπτάμενον ἐπὶ τῆς Γαλλίας ὡς ἐπὶ βορᾶς, εἶνε ἡ ἀντεπανάστασις. Αὕτη ἦτον ἡ ὑποψιθυρίζουσα τὴν ἄτιμον λέξιν «διαμελισμόν». Ἀλλ' εἰς Παρισίους ἀφικομένη εἶδεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν κρατῆρα, ᾐσθάνθη ὅτι ἡ τέφρα ἐκείνη τῆς ἔκαιε τὰ τέλματα τῶν ποδῶν, καὶ ἤλλαξεν ἰδέαν. Ψελλίζουσα ὑπηγόρευσεν ἓν σύνταγμα.

— Χθὲς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, συγκείμενον ἐκ τοῦ προέδρου κ. Ι. Τσάτσου καὶ τῶν δικαστῶν κ. κ. Κ. Παρασκευαΐδου καὶ Λέκα, μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ψήφων ὅλων τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ἀνεκήρυξε δι' ἀποφάσεώς του τοὺς ὀκτὼ ἐπιτυχόντας βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν.

Ἰδοὺ δὲ κατὰ τὴν σημείωσιν τοῦ Πρωτοδικείου τὸ ἐπίσημον ἀποτέλεσμα τοῦ γενομένου ὑπολογισμοῦ τῶν ψήφων τοῦ ν α' δι' ἕκαστον τῶν ἐκλεχθέντων.

Δ. Καλλιφρονᾶς 7666, Δ. Ῥάλλης 7146, Π. Καλλιγᾶς 6456, Ἀνδρέας Ψύλλας 6431, Δ. Μουτσόπουλος 6347, Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς 5875, Α. Ζυγομαλᾶς 5863 Ν. Λεβίδης 5683.

Καὶ ὡς ἑξῆς διὰ τοὺς ἐπιλαχόντας:

Ὀ. Μακρυγιάννης 5349, Τ. Φιλήμων 5242, Κ. Σταυρόπουλος 5210, Α. Βλάχος 5094, Α. Οἰκονόμου 4755, Π. Πετράκης 4625, Ρ. Χοϊδᾶς 4235, Α. Σκουζὲς 4196, Α. Μακράκης 4177, Α. Κατσανδρῆς 4074, Κ. Κατσιφὸς 2014 καὶ Ι. Βλαχόπουλος 1911.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει θέλει ἐξακολουθήσει ἡ ἀνακήρυξις τῶν βουλευτῶν καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

— Βασιλικὸν διάταγμα δημοσιευόμενον ἐν τῇ χθεσινῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως διατάσσει τὴν σύστασιν ἐφετείου ἐν Λαρίσσῃ. Εἰς τὸ ἐφετεῖον τοῦτο θὰ ὑπάγωνται τὰ πρωτοδικεῖα, Λαρίσσης, Τρικκάλων, Βόλου, Καρδίτσης καὶ Ἄρτης, ὡς ἡμέρα δὲ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετείου τούτου ὁρίζεται ἡ 15 Ἰανουαρίου 1882 καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἰσχύουσιν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν εἰρημένων πρωτοδικείων αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθη ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τρισχιλίων πρὸς συνδρομὴν τῶν ἀπόρων κατὰ τὰς ἑορτάς.

— Ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Αἱ ἐργασίαι ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἐπισπεύδονται καὶ τοιουτοτρόπως ἐντὸς ὀλίγου αἱ ὁδοὶ τῆς πρωτευούσης μας θὰ διατρέχωνται καὶ ὑπὸ τῶν ἱπποσιδηροδρόμων.

— Ὁ κ. Ἐμμ. Μανιτάκης, συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ, ἐδωρήσατο εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων τὴν πολύτιμόν του βιβλιοθήκην. Ἡ στρατιωτική μας σχολὴ ἐστερεῖτο μέχρις σήμερον ἰδιαιτέρας βιβλιοθήκης, ἀλλ' ἡ γενναία τοῦ κ. Μανιατάκη δωρεὰ συμπληροῖ τὴν ἔλλειψιν ταύτην δίδουσα καὶ εὐγενὲς παράδειγμα εἰς ἄλλους οἵτινες δύνανται εἴτε διὰ βιβλίων, εἴτε διὰ χρημάτων, νὰ προσέλθωσιν ἀρωγοὶ καὶ οὕτω ἐντὸς βραχέος καταρτισθῇ ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἀξιόλογος βιβλιοθήκη.

— Τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τὸ θέατρον παρασταθήσεται τὸ ὡραῖον τοῦ Offenbach μελόδραμα, ἡ Pericole. Τὸ πρόσωπον τῆς Περιχόλης θέλει ὑποκριθῇ ἡ διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανιζομένη εἰς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης μας καὶ ἡ κυρίως p ima τοῦ θιάσου κ. Marie Horvey.

— Προχθὲς τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γ. Γονίδου μετὰ τῆς ἐπιζήλου Βρισηΐδος Καπετανάκη. Τὸ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ Ἰθάκης ἐπίσκοπος, παράνυμφος δὲ ἦτο ὁ κ. Α. Κουμουνδοῦρος, πρωθυπουργός.

— Ἀφίκετο ἐκ Βώλου ὁ διευθυντὴς τοῦ αὐτόθι στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ἰατρὸς κ. Μιλτιάδης Παππαϊωάννου.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Καρδίτσης ὁ κ. Δημ. Γ. Σωμάκης δικηγόρος.

— Ὁ ἀξιότιμος νέος Ὀρέστης Δαλέζιος ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τοῦ βαθμοῦ «λίαν καλῶς» καὶ μετ' ἐπαίνου.

— Αὔριον ἐκδίδονται οἱ μετὰ τοσαύτης δικαίας ἀνυπομονησίας περιμενόμενοι «Σταλακτῖται» τοῦ φίλου ποιητοῦ κ. Γ. Δροσίνη.

— Συγχαίρομεν τῷ ἀξιολόγῳ νέῳ καὶ φίλῳ κ. Δημ. Βακογιάννῃ διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς προφορικὰς ἐξετάσεις του καθ' ἃς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τοῦ βαθμοῦ «λίαν καλῶς» καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστέλλουσιν ὑμῖν ἐξ Ἄργους ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1881.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας μας εἶναι ταῦτα. Ἐκ . . . . ψηφοφορησάντων ἔλαβον ψήφους λευκὰς οἱ κ.κ. 1) Λεωνίδας Ζωγράφος 2,469, 2) Σωτ. Α. Δανόπουλος 2465, 3) Γεώργιος Δ. Τσόκρης 2426, 4) Ἀγγ. Γεωργαντᾶς 2258, 5) Γεώρ. Παπαλεξόπουλος 2139, 6) Δημ. Μακρῆς 2091, 7) Κωνστ. Πλατούτσας 1431, 8) Ἀνδρ. Ζαΐμης 1258, 9) Θρασ. Διβάνης 797.

Οὕτω δὲ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ἀνεδείχθησαν διὰ μεγάλης πλειοψηφίας οἱ κ. κ. Ζωγράφος, Δανόπουλος καὶ ὁ τέως βουλευτὴς Τσόκρης.

Τοπικῶς ὁ ἀγὼν διεκρίθη εἰς δύο μεγάλα στρατόπεδα τῶν κ.κ. Δανοπούλου καὶ Τσόκρη. Ὁ πρῶτος συνηγωνίσθη ἡνωμένος μετὰ τῶν κ.κ. Ζωγράφου καὶ Μακρῆ, ὁ δὲ κ. Τσόκρης μετὰ τῶν κ.κ. Παπαλεξοπούλου καὶ Γεωργαντᾶ, τέως βουλευτῶν. Τῶν λοιπῶν αἱ κάλπαι ἦσαν μεμονωμέναι.

Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε δυνατὸς καὶ πείσμων· ὁ κ. Τσόκρης λέγεται εἰπών, ὅτι καὶ τὴν παντούφλαν του ἠδύνατο ν' ἀναδείξῃ βουλευτήν! Ἡ δὲ ἐπαρχία μας ἐφιλοτιμήθη καὶ τὸν ἐκτύπησε κατακέφαλα, ὥστε μόλις ἐσώθη, μόλις δι' ἀφθόνων χρημάτων καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν Κουμουνδουρικῶν ὑποψηφίων ἐκ τοῦ καταποντισμοῦ τοῦ συνδιασμοῦ του, εἰς ὃν μεγάλως συνετέλεσαν καὶ ἄλλαι περιστάσεις καὶ ἡ ἀντιδημοτικότης τοῦ κ. Γεωργαντᾶ, ὅστις μὲ ὅλας του τὰς ἀγυρτικὰς δημοκοπίας δὲν ἠδυνήθη νὰ φενακίσῃ καὶ ἐκ δευτέρου τὴν ἐπαρχίαν μας, ἥτις, ἀποπλανηθεῖσα, ἀνέδειξεν αὐτὸν πρὸ διετίας βουλευτήν, καίπερ γυμνὸν πάσης ἐπιρροῆς καὶ εἰλικρινοῦς συμπαθείας.

Ἡ νίκη τῶν κ.κ. Δανοπούλου καὶ Ζωγράφου καὶ ἡ ἧττα τοῦ Τσοκρικοῦ κόμματος ἐνέπλησε χαρᾶς τὴν ἐπαρχίαν μας.

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω καὶ ὅτι ὁ κ. Τσόκρης ἦν ἄξιος τοιαύτης τύχης καὶ διότι προέδωκε τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας ἀνῆκε, καὶ ἐζήτησεν ὑποστήριξιν ἐκ τῆς συμμαχίας τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων.

Ἐκτὸς τοῦ κ. Δανοπούλου εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Λεων. Ζωγράφος, ἐπίατρος, πλήρης ὡς ἐκεῖνος, ἐλπίδων καὶ δυνάμεως. Ὁ κ. Ζωγράφος πολιτεύεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ἀπὸ τοῦ 1862· διατελέσας πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει καὶ δὶς βουλευτὴς κατόπιν· ὑπῆρξε πάντοτε ἀντιπολιτευόμενος τοῦ Κουμουνδούρου ἀπὸ τοῦ 1862· διακριθεὶς ἐπὶ εὐσταθείᾳ πολιτικῶν ἀρχῶν, ἐμβριθείᾳ καὶ ἰσχυρᾷ θελήσει.

Λυπηρὸν εἶναι, ὅτι δὲν ἐπέτυχε καὶ ὁ κ. Δημ. Μακρῆς, λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ὅστις εἶναι ἐπίσης ἀντιπολιτευόμενος καὶ πολὺ ἀγνότερος καὶ φανατικώτερος εἰς τὰς ἀρχάς του ἢ ὁ κ. Τσόκρης. Π.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Κάϊρον, 10 Ἰανουαρίου. — Ἡ κοινὴ διακοίνωσις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐνεχειρίσθη προχθὲς εἰς τὸν ἀντιβασιλέα· ἐν αὐτῇ αἱ δύο δυνάμεις τῷ ὑπόσχονται τὴν προστασίαν των ἐν περιπτώσει ἀποπείρας γενομένης κατὰ τῆς ἐξουσίας του ἢ κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως.

Λονδῖνον, αὐθημερόν.—Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ἡ Πύλη ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐπειδὴ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια ἐκ μέρους της ἤθελε ἔχει σοβαρὰς συνεπείας.

Ἡ Ἀγγλία δὲν παραδέχεται τὴν ἀξίωσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τοῦ νὰ ἐξασκῶσι ἀπειλητικὴν ἐξέλεγξιν ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Πανάμας.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες θεωροῦσι τὸ ἔγγραφον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὡς πολὺ σπουδαῖον καὶ δυνάμενον νὰ εἶναι αἴτιον συνταγματικῆς τινὸς κρίσεως.

Βερολῖνον, αὐθημερόν.—Αἱ προοδευτικαὶ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης διαβεβαιοῦσι ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ἐγγράφου τοῦ αὐτοκράτορος ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων κατέστη λίαν σοβαρά, λυποῦνται δὲ διότι ὁ αὐτοκράτωρ ἐποίησε τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ βασιλείαν τοσοῦτον ἔνδοξον καὶ ἐλπίζουσι ὅτι ὁ λαὸς θέλει ὑποστηρίξει τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ καὶ τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους.

HAVAS

ΜΗΝΥΣΙΣ

Δημητρίου Ζαβλάγκα ὑπομοιράρχου Λοκρίδος κατοίκου Ἀταλάντης

Κατὰ

Ἀντωνίου Λιακοπούλου καθηγητοῦ κατοίκου Ἀθηνῶν

Πρὸς

τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις κ. Εἰσαγγελέα.

Ἐν Ἀταλάντῃ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1881

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1047 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι» κατεχωρήθη ἀνυπόγραφος κατ' ἐμοῦ διατριβή, καθαπτομένη τῆς τε δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς θέσεώς μου καὶ ἰδίως διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας μου, προσάπτουσα εἰς ἐμὲ μομφὰς καὶ ἰδιώματα ὑβριστικώτατα καὶ ἀποδίδουσα κουφότητα καὶ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου δημοσίας διὰ πράξεις φαντασιώδεις καὶ ἀνυπάρκτους.

Τὸν κεκρυμμένον διατριβογράφον τῆς κατ' ἐμοῦ καταχωρηθείσης ὑβριστικωτάτης διατριβῆς ἐζήτησα νὰ μάθω ἀπὸ τὸν συντάκτην τῆς προρρηθείσης ἐφημερίδος καὶ πρὸς τοῦτο δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου ὑπέβαλλον αὐτῷ τὴν 6 λήγοντος ἐνυπόγραφον αἴτησιν ἐξαιτούμενος τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ κεκρυμμένου ἐν τῷ ἐπιθέτῳ «Εὐθύκριτος» λιβελλογράφου.

Ὁ ῥηθεὶς συντάκτης λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησίν μου μοὶ ἀπήντησε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1067 φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ὅτι ὁ διατριβογράφος τῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1047 ε. ε. καταχωρηθείσης διατριβῆς θὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ὀνοματεπωνυμίαν του δι' ἐπιστολῆς του συνάμα δὲ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 1067 φύλλον ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τοῦ ἰδίου Εὐθυκρίτου καταχωρημένος λίβελλος φαντασιωδῶν κατ' ἐμοῦ μομφῶν καὶ ὑβριστικῶν ἐκφράσεων προσβαλλουσῶν τὴν δημοσίαν θέσιν μου.

Ἐνῷ λοιπὸν μετ' ἄκρας ἀδημονίας ἀνέμενον τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ὑβριστοῦ μου αἴφνης σήμερον ἔλαβον τὸ ἐγκλειόμενον γραμμάτιον, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ καταχωρήσας ἀμφοτέρας τὰς κατ' ἐμοῦ ὑβριστικωτάτας διατριβὰς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1047 καὶ 1067 φύλλον τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι» εἶναι ὁ κατηγορούμενος Ἀντώνιος Λιακόπουλος καθηγητής, καὶ ὅστις ἐκρύπτετο ὑπὸ τὸ ἐπίθετον «Εὐθύκριτος», καὶ ὅστις ἀλαζόνως φερόμενος μὲ παραπέμπει νὰ ζητήσω ἱκανοποίησιν ἀπὸ πᾶσαν ἀρχὴν τοῦ κράτους.

Ἐπειδὴ αἱ ὑβριστικώταται αὗται διατριβαὶ τοῦ κατηγορουμένου ἔλαβον πλήρη δημοσιότητα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν προσηρτημένων ἐν τῇ παρούσῃ ὑπ' ἀριθ. 1047 καὶ 1067 δύο φύλλων τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι» καὶ

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς.

Διὰ ταῦτα

Καταγγέλλω τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιόν σας, κ. Εἰσαγγελεῦ, ὡς ὑπαίτιον τοῦ ὅτι ἐσκεμμένως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δυσφημίσῃ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον μου ἐδημοσίευσεν εἰς τὰ προσηρτημένα ἐν τῇ παρούσῃ ὑπ' ἀριθ. 1047 καὶ 1067 ε. ε. φύλλα τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι» διατριβάς, δι' ὧν μοι προσάπτει φαντασιώδεις μομφὰς καὶ ὑβριστικώτατα ἰδιώματα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου, ὧν ἕνεκα ἐταράχθη ἡ ἀκηλίδωτος ὑπόληψίς μου καὶ

Ἐξαιτοῦμαι

Τὴν ταχεῖαν καὶ αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παραδειγματισμόν.

Μάρτυρας δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἔλαβον πλήρη δημοσιότητα αἱ κατ' ἐμοῦ καταχωρηθεῖσαι διατριβαὶ προτείνω τοὺς κυρίους Νικόλαον Κοῦρον δικηγόρον, Μιχαὴλ Θεοφανόπουλον ἰατρόν, Ἀθανάσιον Ντέβαν καὶ Γεώργιον Καλαντζόπουλον δικολάβους κατοίκους Ἀταλάντης.

Ὁ κ. Εἰρηνοδίκης Ἀταλάντης πρὸς ὃν ἐγχειρισθήσεται ἡ παροῦσα παρακαλεῖται νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν μετὰ τῶν συνημμένων φύλλων τῆς ἐφημερίδος αἱ «Νέαι Ἰδέαι» ὑπ' ἀριθ. 1047 καὶ 1067 ε. ε. καὶ τοῦ ἐνυπογράφου γραμματίου τοῦ κατηγορουμένου πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

Ὁ μηνυτὴς
Δ. Ζαβλάγκας.

Κύριε Συντάκτα.

Καταχωρήσατε, παρακαλῶ, εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, ὅτι αἱ δοθεῖσαι πληροφορίαι τῷ «Εὐθυκρίτῳ» εἶναι ἀνακριβεῖς, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἔδωσαν ἢ ἄλλο τι ἔλαβε χώραν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀξιοτίμου ὑπομοιράρχου κ. Δ. Ζαβλάγκα κατὰ συνέπειαν ἀδίκως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διατριβογράφος προσάπτει τοιαύτην μομφὴν εἰς τὸν εἰρημένον ἀξιωματικόν.

Ἐν Ἀταλάντῃ, 16 Ὀκτωβρίου 1881.
Βασίλ. Στυλούδης.

Κύριε Συντάκτα,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1047 ε. ε. φύλλῳ τῶν «Νέων Ἰδεῶν» εἶδον διατριβήν τινα, παριστῶσαν τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος ὡς διατελοῦσαν εἰς ἀναρχικὴν κατάστασιν, ἕνεκεν ἀδρανείας καὶ ἀνικανότητος τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπάρχου καὶ ὑπομοιράρχου, μεταξὺ δὲ τῶν λόγων, δι' ὧν ὁ διατριβογράφος ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὴν τοιαύτην κατάστασιν εἶναι καὶ ὁ ἑξῆς σπουδαιότερος πάντων· «ὅτι φυγόδικοι ἔξωθεν τῆς Ἀταλάντης ἐν σώματι ἐσταμάτησαν τὴν ἅμαξαν τῶν ἐκ Λειβαναττῶν ἐπανακαμπτόντων ἀξιωματικῶν».

Οὔτε τὸν διατριβογράφον γνωρίζω, οὔτε φίλος τοῦ ὑπομοιράρχου ἢ ἐπάρχου εἶμαι, ἀλλ' ὡς φίλος τῆς ἀληθείας ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω δημοσίᾳ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ διαψεύσω τὸν λόγον τοῦτον τοῦ διατριβογράφου, διότι ἔτυχε νὰ ἐπιστρέψω καὶ ἐγὼ διὰ τῆς αὐτῆς ἁμάξης ἐκ Λειβανῶν μετὰ τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν καὶ γνωρίζω ὅτι οὐδένα φυγόδικον συνηντήσαμεν καθ' ὁδόν, οὔτε ἔξωθεν τῆς Ἀταλάντης, οὔτε καὶ μακρὰν αὐτῆς, πάντα δὲ τὰ περὶ τούτου γραφέντα ἐν τῇ εἰρημένῃ διατριβῇ εἶναι αὐτόχρημα μῦθος.

Ἐν Ἀταλάντῃ τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1881.
Π. Ἐλευθεριάδης.